

ภาคผนวก

กฎบัตรสหประชาชาติ

เราบรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ตั้งเจตจำนง

ที่จะช่วยชนรุ่นหลังให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิบัติอย่างสุดจะ
พรรณนามาสู่มนุษย์ชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้งแล้ว และ

ที่จะยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชน อันเป็นหลักมูลในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของ
มนุษยบุคคล ในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี และของประชาชาติใหญ่โต และ

ที่จะสถาปนาภาวะการณ์ อันจะอ้างไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเคารพต่อข้อผูกพัน
ทั้งบางอันเกิดมาจากสนธิสัญญาและที่มาจากอื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ และ

ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคม และมาตรฐานอันดียิ่งขึ้นแห่งชีวิต ในอิสรภาพที่
กว้างขวางยิ่งขึ้น

และเพื่อจุดหมายปลายทางเหล่านี้

ที่จะปฏิบัติการผ่อนสั้นผ่อนยาว และดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันในสันติภาพเยี่ยงเพื่อนบ้าน
ที่ดี และ

ที่จะรวมกำลังของเราเพื่ออ้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และ
ที่จะให้ความแน่วแน่ใจว่า จะไม่มีการใช้กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
โดยการยอมรับหลักการและวิธีการที่จะตั้งขึ้น และ

ที่จะใช้จักรกลระหว่างประเทศสำหรับส่งเสริมความมั่งคั่งในทางสังคมและเศรษฐกิจ
ของประชาชนทั้งปวง

จึงได้ลงมติที่จะผสมผสานความพยายามทั้งปวงของเรา ในอันที่จะให้สำเร็จผล

ตามความมุ่งหมายเหล่านี้

โดยนัยนี้ รัฐบาลของเราโดยลำดับจึงได้ตกลงกันตามกฎบัตรสหประชาชาติฉบับ
ปัจจุบันนี้ โดยทางผู้แทนที่มาร่วมชุมนุมในนครซานฟรานซิสโก ผู้ซึ่งได้แสดงหนังสือมอบอำนาจ
เต็มของตนอันได้ตรวจแล้วว่า เป็นไปตามแบบที่ตีและเหมาะสม และ ณ ที่นี้จึงสถาปนาองค์การ
ระหว่างประเทศขึ้น โดยเรียกชื่อว่า สหประชาชาติ

หมวดที่ 1

ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 1

ความมุ่งหมายของสหประชาชาติมีดังนี้

1. เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และมุ่งต่อจุดหมายปลายทางอันนี้ จะได้ดำเนินมาตรการร่วมกัน อันมีผลจริงจังเพื่อการป้องกัน และการขจัดขีดเป่าการคุกคามต่อสันติภาพ และเพื่อปราบปรามการรุกรานหรือการล่วงละเมิดอื่น ๆ ต่อสันติภาพ ตลอดจนนำมาโดยสันติวิธีและสอดคล้องกับหลักการแห่งความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งการปรับปรุงหรือระงับกรณีพิพาท หรือสถานการณ์ระหว่างประเทศอันจะนำไปสู่การล่วงละเมิดสันติภาพได้
2. เพื่อพัฒนาสัมพันธไมตรีระหว่างประชาชาติทั้งปวง โดยยึดการเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิที่เท่าเทียมกัน และการกำหนดเจตจำนงของตนเองแห่งประชาชนทั้งปวงเป็นมูลฐาน และจะได้ดำเนินมาตรการอันเหมาะสมอย่างอื่น ๆ เพื่อเป็นกำลังแก่สันติภาพสากล
3. เพื่อทำการร่วมมือระหว่างประเทศ ในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม และส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุก ๆ คน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และ
4. เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินการของประชาชาติทั้งปวงในอันที่จะบรรลุสู่จุดหมายปลายทางร่วมกันเหล่านี้ให้กลมกลืนกัน

มาตรา 2

เพื่ออนุวัติตามความมุ่งหมายดังกล่าวในมาตรา 1 องค์การและสมาชิกขององค์การจะดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการดังต่อไปนี้

1. องค์การย่อมยึดหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวงเป็นมูลฐาน

2. เพื่อทำความแน่ใจให้แก่สมาชิกในสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้รับจากสมาชิกภาพ สมาชิกทั้งปวงจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกฎหมายฉบับปัจจุบันนี้ โดยสุจริตใจ
3. สมาชิกทั้งปวง จะต้องระงับการฉกฉวยระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธีในลักษณะการเช่นที่จะไม่เป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและความยุติธรรม
4. ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงจักต้องละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งอาณาเขต หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใดๆ หรือการกระทำในลักษณะการอื่นใดที่ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสหประชาชาติ
5. สมาชิกทั้งปวงจักให้ความช่วยเหลือทุกประการ แก่สหประชาชาติในการกระทำใดๆ ที่ได้ดำเนินไปตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน และจักละเว้นจากการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐใดๆ ที่กำลังถูกสหประชาชาติดำเนินการป้องกันหรือบังคับอยู่
6. องค์การจักให้ความแน่วแน่ใจว่า รัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติจะพึงต้องปฏิบัติตามหลักการเหล่านี้เท่าที่จำเป็นแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
7. ไม่มีข้อความใดในกฎหมายฉบับปัจจุบัน จะให้อำนาจแก่สหประชาชาติเข้าแทรกแซงในเรื่องซึ่งโดยสาระสำคัญแล้วตกอยู่ในเขตอำนาจภายในของรัฐ หรือจักเรียกร้องสมาชิกให้เสนอเรื่องเช่นว่า เพื่อจัดระงับตามกฎหมายฉบับปัจจุบันนี้ แต่หลักการอันนี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงการใช้มาตรการบังคับตามความในหมวดที่ 7

หมวดที่ 2

สมาชิกภาพ

มาตรา 3

สมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติได้แก่รัฐซึ่งได้ร่วมการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยองค์การระหว่างประเทศที่ซานฟรานซิสโก หรือ ได้ลงนามไว้ก่อนในปฏิญญาโดยสหประชาชาติ ลงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.1942 แล้ว ได้ลงนามในกฎหมายฉบับปัจจุบันและให้สัตยาบันตามความในมาตรา 110

มาตรา 4

1. สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติ เปิดให้แก่รัฐที่รักษสันติภาพทั้งบางซึ่งยอมรับข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และในความวินิจฉัยขององค์การ มีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้

2. การรับรัฐใดๆ เช่นว่านั้นเข้าเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติจะเป็นผลก็แต่โดยมติของสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

มาตรา 5

สมาชิกแห่งสหประชาชาติที่ได้ถูกคณะมนตรีความมั่นคงตำหนิการในทางบ่อนักหรือบังกั๊บ อาจถูกสมัชชาสั่งตั้งใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้โดยคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงอาจคืนการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์เหล่านี้ให้ได้

มาตรา 6

สมาชิกแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนหลักการอันอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่เป็นเนืองนิจ อาจถูกขับไล่ออกจากองค์การโดยสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

หมวดที่ 3

องค์การ

มาตรา 7

1. องค์การสำคัญของสหประชาชาติที่ได้สถาปนาขึ้น มีสมัชชา คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ

2. องค์การย่อยเช่นที่จะเห็นจำเป็น อาจสถาปนาขึ้นได้ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 8

สหประชาชาติจักไม่วางข้อจำกัดในการรับบุรุษ และสตรีเข้าว่าวมในองค์การสำคัญ และองค์การย่อยไม่ว่าในฐานะใด และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาค

หมวดที่ 4

สมาชิก

องค์ประกอบ

มาตรา 9

1. สมาชิกประกอบด้วยสมาชิกทั้งบางของสหประชาชาติ
2. สมาชิกแต่ละประเทศ จะมีผู้แทนในสมาชิกได้ไม่มากกว่า 5 คน

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 10

สมาชิกอาจอภิปรายปัญหาใดๆ หรือเรื่องใดๆ ภายในกรอบแห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือที่เกี่ยวข้องไปถึงอำนาจและหน้าที่ขององค์กรใดๆ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันนี้ได้ และอาจทำคำแนะนำไปยังสมาชิกแห่งสหประชาชาติ หรือคณะมนตรีความมั่นคงหรือทั้งสองแห่ง ในปัญหาหรือเรื่องราวใดๆ เช่นที่ว่ามันได้ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 12

มาตรา 11

1. สมาชิกอาจพิจารณาหลักการทั่วไปแห่งความร่วมมือในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งหลักการในเรื่องการลดอาวุธและข้อบังคับว่าด้วยกำลังอาวุธ และอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับหลักการเช่นว่า ไปยังสมาชิกหรือคณะมนตรีความมั่นคงหรือทั้งสองแห่งก็ได้

2. สมาชิกอาจอภิปรายปัญหาใดๆ เกี่ยวกับการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ อันได้เสนอต่อสมาชิกโดยสมาชิกใดๆ ของสหประชาชาติ หรือโดยคณะมนตรีความมั่นคง หรือโดยรัฐที่มีสมาชิกของสหประชาชาติตามความในมาตรา 35 วรรค 2 และ เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 12 อาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาใดๆ เช่นว่ามันไปยังรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะมนตรีความมั่นคง หรือทั้งสองแห่งก็ได้ สมาชิกจัดส่งปัญหาใดๆ เช่นว่าซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดำเนินการไปยังคณะมนตรีความมั่นคงจะเป็นก่อนหรือหลังการอภิปรายก็ได้

3. สมาชิกอาจแจ้งให้คณะกรรมการความมั่นคงทราบสถานการณ์ ซึ่งน่าจะเป็นอันตรายต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศได้
4. อำนาจของสมาชิกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 11 จักไม่จำกัดขอบเขตทั่วไปของมาตรา 10

มาตรา 12

1. ในขณะที่คณะกรรมการความมั่นคงกำลังปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกรณีพิพาท หรือสถานการณ์ใด อันได้รับมอบหมายตามกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่นั้น สมาชิกจะไม่ทำคำแนะใดๆ เกี่ยวกับการพิพาทหรือสถานการณ์นั้น นอกจากคณะกรรมการความมั่นคงจะร้องขอ
2. โดยความยินยอมของคณะกรรมการความมั่นคง เลขาธิการจักต้องแจ้งให้สมาชิกทราบทุกสมัยประชุมถึงเรื่องราวใดๆ เกี่ยวกับการอ้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการความมั่นคงกำลังดำเนินการอยู่ และโดยทำนองเดียวกัน จักต้องแจ้งสมาชิกหรือสมาชิกของสหประชาชาติในกรณีที่มีสมาชิกมิได้อยู่ในสมัยประชุมให้ทราบในทันทีที่คณะกรรมการความมั่นคงหยุดดำเนินการกับเรื่องเช่นนั้น

มาตรา 13

1. ให้สมาชิกเริ่มการศึกษาและทำคำแนะ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะ
 - ก. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง และสนับสนุนพัฒนาการก้าวหน้าของกฎหมายระหว่างประเทศ และการจัดทำประมวลกฎหมายนี้
 - ข. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ การสังคมวัฒนธรรม การศึกษาและอนามัย และช่วยเหลือให้ประจักษ์ผล ในสิทธิมนุษยชนและอิสระภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา
2. ความรับผิดชอบ หน้าที่ และอำนาจต่อไปของสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องที่ระบุไว้ในวรรค 1 ข้อ ข. ข้างต้น ได้มีกำหนดไว้ในหมวดที่ 9 และ 10

มาตรา 14

ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 12 สมาชิกอาจแนะนำมาตรการเพื่อการปรับปรุงโดยสันติแห่งสถานการณ์ใดๆ ซึ่งเห็นว่าจะเสื่อมเสียแก่สวัสดิการที่ทั่วไปหรือสัมพันธไมตรี

ระหว่างนานาชาติ รวมทั้งสถานการณ์ซึ่งเป็นผลมาจากการละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน อันได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของสหประชาชาติไว้ ทั้งนี้โดยมิพึงต้องคำนึงถึงแหล่งกำเนิด

มาตรา 15

1. สมัชชาจากรัฐและพิจารณารายงานประจำปี และรายงานพิเศษจากคณะมนตรีความมั่นคง รายงานเหล่านี้จกรวมเรื่องราวของมาตรการทั้งหลายที่คณะมนตรีความมั่นคงได้วินิจฉัยหรือดำเนินการไปเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
2. สมัชชาจากรัฐและพิจารณารายงานจากองค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ

มาตรา 16

สมัชชาจกปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศที่ได้รับมอบหมายตามความในหมวดที่ 12 และ 13 รวมทั้งการให้ความเห็นชอบแก่ความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับดินแดนที่มีได้กำหนดไว้เป็นเขตยุทธศาสตร์

มาตรา 17

1. สมัชชาจกพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่งบประมาณขององค์การ
2. สมาชิกเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายขององค์การตามส่วนที่สมาชิกจะได้กำหนดแบ่งปันให้
3. สมัชชาจกพิจารณาและให้ความเห็นชอบแก่ข้อตกลงทางการเงิน และงบประมาณกับทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าวไว้ในมาตรา 57 และจกตรวจสอบงบประมาณฝ่ายธุรการของทบวงการชำนัญพิเศษดังกล่าว เพื่อที่จะทำคำแนะนำต่อทบวงการที่เกี่ยวข้อง

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 18

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสมัชชาจกมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของสมัชชาในปัญหาสำคัญๆ จกต้องกระทำโดยถือคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของสมาชิกที่มาประชุมและออกเสียง ปัญหาเหล่านี้จกรวม คำแนะนำเกี่ยวกับการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ การเลือกตั้งสมาชิกไม่ประจำของ

คณะกรรมการความมั่นคง การเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม การเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการภาวะทรัสตีตามมาตรา 86 วรรค 1 ข้อ ค. การรับสมาชิกใหม่ของสหประชาชาติ การงดใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพ การขับไล่สมาชิก ปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบภาวะทรัสตี และปัญหาขบประมาธ

3. คำวินิจฉัยปัญหาอื่นๆ รวมทั้งการกำหนดประเภทแห่งปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 เพิ่มเติมในจักรกระทำโดยอาศัยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและออกเสียง

มาตรา 19

สมาชิกของสหประชาชาติที่ค้างชำระค่าบำรุงแก่องค์การย่อมไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในสมัชชา ถ้าหากจำนวนเงินค้างชำระเท่าหรือมากกว่าจำนวนเงินค่าบำรุงที่ถึงกำหนดชำระสำหรับ 2 ปีเต็มที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม สมัชชาอาจอนุญาตให้สมาชิกเช่นว่านั้นลงคะแนนเสียงก็ได้ ถ้าทำให้เป็นที่พอใจได้ว่าการไม่ชำระนั้นเนื่องมาจากภาวะอันอยู่นอกเหนืออำนาจควบคุมของสมาชิกนั้น

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 20

สมัชชาจักประชุมกันในสมัยสามัญประจำปี และในสมัยพิเศษเช่นที่จำเป็นแก่โอกาสสมัยประชุมพิเศษจักเรียกโดยเลขาธิการตามคำร้องขอของคณะกรรมการความมั่นคงหรือของสมาชิกส่วนข้างมากแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 21

สมัชชาจักรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเอง ทั้งจักเลือกตั้งประธานสมัชชาสำหรับแต่ละสมัยประชุมด้วย

มาตรา 22

สมัชชาอาจสถาปนาองค์การย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ได้

หมวดที่ 5

คณะกรรมการมั่นคง

องค์ประกอบ

มาตรา 23

1. คณะมนตรีความมั่นคง ประกอบด้วยสมาชิกแห่งสหประชาชาติ 15 ประเทศ สาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพแห่งสาธารณรัฐโซเวียตโซเชียนลิสต์ สหราชอาณาจักรแห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และสหรัฐอเมริกา เป็นสมาชิกประจำของคณะมนตรีความมั่นคง สมาชิกอีกสิบเอ็ดคนของสหประชาชาติอีก 10 ประเทศ เป็นสมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จักต้องคำนึงเป็นพิเศษในประการแรกถึงส่วนอุดหนุนของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ ในการที่จะดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและวัตถุประสงค์อื่นขององค์การ กับทั้งการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อันเป็นธรรมอีกด้วย
2. สมาชิกไม่ประจำของคณะมนตรีความมั่นคง จักได้รับเลือกตั้งมีกำหนดระยะเวลา 2 ปี ในการเลือกตั้งครั้งแรกของสมัชชาไม่ประจำจักมีประเทศที่ถูกเลือกอยู่ในตำแหน่งมีกำหนด 1 ปีรวม 3 ประเทศ สมาชิกที่พ้นตำแหน่งไปแล้วไม่มีสิทธิเข้ารับเลือกตั้งซ้ำโดยทันที
3. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง จักมีผู้แทนได้คนเดียว

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 24

1. เพื่อให้เป็นที่แน่นอนใจ ในการดำเนินการของสหประชาชาติอย่างทันที่และเป็นผลจริงจัง สมาชิกของสหประชาชาติจึงมอบความรับผิดชอบโดยประจักษ์ สำหรับการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ให้แก่คณะมนตรีความมั่นคงและตกลงว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบนี้ คณะมนตรีความมั่นคงย่อมกระทำในนามของสมัชชา
2. ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ คณะมนตรีความมั่นคง จักทำให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย และหลักการของสหประชาชาติอำนาจเฉพาะที่มอบให้คณะมนตรีความมั่นคงสำหรับปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ ได้กำหนดไว้แล้วในหมวดที่ 6, 7, 8 และ 12
3. คณะมนตรีความมั่นคง จักเสนอรายงานประจำปี และรายงานพิเศษในเมื่อจำเป็นต่อสมัชชา เพื่อให้พิจารณา

มาตรา 25

สมาชิกของสหประชาชาติ คกลงที่จะยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน

มาตรา 26

เพื่อที่จะส่งเสริมสถาปนา และการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการนำเอาทรัพยากรทางมนุษยชนและทางเศรษฐกิจของโลกมาใช้เพื่อเป็นกำลังอาวุธให้น้อยที่สุด ให้คณะมนตรีความมั่นคงรับผิดชอบในการจัดรูปแบบแห่งที่จะเสนอต่อสมาชิกสหประชาชาติ สำหรับการสถาปนาระบบแห่งข้อบังคับว่าด้วยกำลังอาวุธ ทั้งนี้ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการสนธิสัญญา ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 47

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 27

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง จะมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคง ในเรื่องวิธีดำเนินการจักรกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิก 9 ประเทศ
3. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคง ในเรื่องอื่นทั้งหมดจักรกระทำโดยคะแนนเสียงเห็นชอบของสมาชิก 9 ประเทศ ซึ่งรวมคะแนนเสียงเห็นชอบของบรรดาสมาชิกประจำอยู่ด้วย แต่ไว้ในคำวินิจฉัยตามหมวดที่ 6 และตามวรรค 3 ของมาตรา 52 ผู้เป็นฝ่ายในกรณีพิพาทจักต้องงดเว้นจากการลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 28

1. คณะมนตรีความมั่นคง จักก่อตั้งขึ้นในลักษณะที่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้โดยต่อเนื่องเรื่อยไป เพื่อความมุ่งหมายข้อนี้ จึงให้สมาชิกแห่งคณะมนตรีความมั่นคงมีผู้แทนประจำอยู่ตลอดเวลา ณ ที่ตั้งขององค์การ

2. คณะมนตรีความมั่นคง จะประชุมกันเป็นครั้งคราว ซึ่งเมื่อปรารถนา สมาชิกแต่ละประเทศ ก็อาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล หรือผู้อื่นที่ได้กำหนดตัวเป็นพิเศษเป็นตัวแทนของตนเข้าร่วมประชุมได้

3. คณะมนตรีความมั่นคง อาจประชุม ณ สถานที่อื่น นอกไปจากที่ตั้งแห่งองค์การ หากวินิจฉัยเห็นว่า จะทำความสะดวกแก่การงานให้ดีที่สุด

มาตรา 29

คณะมนตรีความมั่นคง อาจสถาปนากองศักรย่อยเช่นที่เห็นจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา 30

คณะมนตรีความมั่นคงจักรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเองรวมทั้งวิธีเลือกตั้งประธาน

มาตรา 31

สมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงอาจร่วมในการอภิปรายปัญหาใดๆ ที่นำมาสู่คณะมนตรีความมั่นคงได้ โดยไม่มีคะแนนเสียงในเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ของสมาชิกได้ได้รับความกระทบกระเทือนเป็นพิเศษ

มาตรา 32

สมาชิกใดๆ ของสหประชาชาติซึ่งมิใช่สมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง หรือรัฐใดๆ ที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติ หากตกเป็นฝ่ายในกรณีพิพาทซึ่งอยู่ในการพิจารณาของคณะมนตรีความมั่นคง จักพึงได้รับเชิญให้เข้าร่วมการอภิปรายเกี่ยวกับกรณีพิพาทนั้นด้วย โดยไม่มีคะแนนเสียง คณะมนตรีความมั่นคงจักกำหนดเงื่อนไขเช่นที่เห็นเป็นการยุติธรรมสำหรับการเข้าร่วมของรัฐที่มีใช้สมาชิกของสหประชาชาติ

หมวดที่ 6 การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

มาตรา 33

1. ผู้เป็นฝ่ายในการพิพาทใดๆ ซึ่งหากดำเนินอยู่ต่อไปน่าจะเป็อันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ ก่อนอื่นจักต้องแสวงหากการแก้ไขโดยการเจรจา การไต่สวน การไกล่เกลี่ย การประนีประนอม อนุญาโตตุลาการ การระงับโดยทางศาล การหันเข้าอาศัยทบวงการตัวแทน หรือการตกลงส่วนภูมิภาค หรือสันติวิธีประกอบอื่นใดที่คู่กรณีจะพึงเลือก

2. เมื่อเห็นว่าจำเป็น คณะมนตรีความมั่นคงจักเรียกร้องให้คู่พิพาทระงับการพิพาทของตนโดยวิธีเช่นว่านั้น

มาตรา 34

คณะมนตรีความมั่นคง อาจสืบสวนการพิพาทใดๆ หรือสถานการณ์ใดๆ ซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระทบกันระหว่างประเทศ หรือก่อให้เกิดการพิพาท เพื่อกำหนดลดไปว่าการดำเนินอยู่ต่อไปของการพิพาท หรือสถานการณ์นั้นๆ น่าจะเป็นอันตรายแก่การดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 35

1. สมาชิกใดๆ ของสหประชาชาติอาจนำกรณีพิพาทใดๆ หรือสถานการณ์ใดๆ ตามลักษณะที่กล่าวถึงในมาตรา 34 มาเสนอคณะมนตรีความมั่นคง หรือสมัชชาได้

2. รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ อาจนำกรณีพิพาทใดๆ ซึ่งตนเป็นฝ่ายเสนอคณะมนตรีความมั่นคงหรือสมัชชาได้ ถ้ารัฐนั้นยอมรับล่วงหน้าซึ่งข้อผูกพันแห่งการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีตามที่บัญญัติไว้ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันเป็นความมุ่งหมายในการระงับการพิพาท

3. การดำเนินการพิจารณาของสมัชชาในเรื่องที่เสนอขึ้นเ้าตามมาตรานี้ต้องอยู่ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 11 และ 12

มาตรา 36

1. คณะมนตรีความมั่นคง อาจแนะนำวิธีดำเนินการหรือวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมได้ ไม่ว่าในระยะใด แห่งการพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในมาตรา 33 หรือแห่งสถานการณ์อันมีลักษณะทำนองเดียวกันนั้น
2. คณะมนตรีความมั่นคงชอบที่จะพิจารณาถึงวิธีดำเนินการใด ๆ เพื่อการระงับข้อพิพาทซึ่งคู่พิพาทได้รับปฏิบัติแล้ว
3. ในการทำคำแนะนำตามมาตรานี้ คณะมนตรีความมั่นคงชอบที่จะพิจารณาด้วยว่ากรณีพิพาทในทางกฎหมายนั้น ตามหลักทั่วไปควรให้คู่พิพาทเสนอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตามบทบัญญัติแห่งธรรมนูญของศาลนั้น

มาตรา 37

1. หากผู้เป็นฝ่ายแห่งกรณีพิพาทอันมีลักษณะตามที่กล่าวถึงในมาตรา 33 ไม่สามารถระงับกรณีพิพาทโดยวิธีที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 36 แล้ว ก็ให้ส่งเรื่องนั้นไปเสนอคณะมนตรีความมั่นคง
2. ถ้าคณะมนตรีความมั่นคงเห็นว่า โดยพฤติการณ์ การคงดำเนินต่อไปแห่งกรณีพิพาทน่าจะเป็นอันตรายต่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแล้ว ก็ให้วินิจฉัยว่าจะดำเนินการตามมาตรา 36 หรือจะแนะนำข้อตกลงระงับกรณีพิพาทเช่นที่จะพิจารณาเห็นเหมาะสม

มาตรา 38

คณะมนตรีความมั่นคงอาจทำคำแนะนำแก่คู่พิพาทเพื่อทำความตกลงระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี หากผู้เป็นฝ่ายหนึ่งปวงในการพิพาทร้องขอเช่นนั้น ทั้งนี้ โดยมีให้กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา 33 ถึง 37

หมวดที่ 7

การดำเนินการเกี่ยวกับการคุกคาม ต่อสื่อเด็ก การละเมิดสื่อเด็ก และการกระทำการรุกราน

มาตรา 39

คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกำหนดว่า การคุ้มครองสื่อเด็ก การละเมิดสื่อเด็กหรือการกระทำการรุกรานได้มีขึ้นหรือไม่ และจัดทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยว่าจะใช้มาตรการอันใดตามมาตรา 41 และ 42 เพื่ออำนวยการหรือสถาปนากล้องสืบหาซึ่งสื่อเด็กและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 40

เพื่อป้องกันมิให้สถานการณ์ทวีความร้ายแรงยิ่งขึ้น คณะมนตรีความมั่นคงอาจเรียกร้องให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง อนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นที่เห็นจำเป็น หรือพึงปรารถนา ก่อนที่จะทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยมาตรการตามข้อบัญญัติไว้ในมาตรา 39 มาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้ จักไม่ทำให้กระทบกระเทือนต่อสิทธิอำนาจเรียกร้องหรือฐานะของคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง คณะมนตรีความมั่นคงจักต้องคำนึงถึงการไม่อนุวัติตามมาตรการชั่วคราวเช่นว่านี้

มาตรา 41

คณะมนตรีความมั่นคง อาจวินิจฉัยว่าจะต้องใช้มาตรการอันใดอันไม่มีการใช้กำลังอาวุธ เพื่อยังผลให้เกิดแก่คำวินิจฉัยของคณะมนตรี และอาจเรียกร้องให้สมาชิกแห่งสหประชาชาติใช้มาตรการเช่นว่านั้น มาตรการเหล่านี้อาจรวมถึงการตัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการคมนาคมทางรถไฟ ทางทะเล ทางอากาศ ทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางวิทยุ และวิธีทางคมนาคมอย่างอื่นโดยสิ้นเชิง หรือแต่บางส่วน และการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย

มาตรา 42

หากคณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาเห็นว่า มาตรการตามข้อบัญญัติไว้ในมาตรา 41 น่าจะไม่เพียงพอ หรือได้พิสูจน์แล้วว่าไม่เพียงพอ คณะมนตรีก็อาจดำเนินการใช้กำลังทาง

อากาศ ทางทะเล หรือทางพื้นดิน เช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อชำระไว้หรือสถาปนาหลักค้ำประกันซึ่ง
สันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ การดำเนินการเช่นว่านี้อาจรวมถึงการแสดง
แสนยานุภาพ การปิดล้อม และการปฏิบัติการอย่างอื่น โดยกำลังทางอากาศ ทางทะเล หรือ
ทางพื้นดินของบรรดาสมาชิกสหประชาชาติ

มาตรา 43

1. เพื่อได้มีส่วนร่วมในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ
สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ ว่าจะจัดสรรกำลังอาวุธ ความช่วยเหลือและความสะดวก
รวมทั้งสิทธิในการผ่านดินแดนตามที่จำเป็น เพื่อชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่าง
ประเทศ ให้แก่คณะกรรมการความมั่นคงเมื่อคณะกรรมการเรียกร้องและเป็นไปตามความตกลงพิเศษ
ฉบับเดียวหรือหลายฉบับ

2. ความตกลงฉบับเดียว หรือหลายฉบับเช่นว่านั้น จักกำหนดจำนวนและประเภท
ของกำลัง ชี้แจงความเตรียมพร้อม และตำบลที่ตั้งโดยทั่วไปของกำลัง และลักษณะของความ
สะดวก และความช่วยเหลือที่จัดหาไว้ให้

3. ให้ดำเนินการเจรจาความตกลงฉบับเดียวหรือหลายฉบับนั้น โดยความริเริ่มของ
คณะกรรมการความมั่นคงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความตกลงเท่านั้น จักได้ลงนามกันระหว่าง
คณะกรรมการความมั่นคงและสมาชิก หรือระหว่างคณะกรรมการความมั่นคงและกลุ่มสมาชิก และจัก
ต้องได้รับสัตยาบันโดยรัฐที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐเหล่านั้น

มาตรา 44

เมื่อคณะกรรมการความมั่นคงได้อนุญาตที่จะใช้กำลังแล้ว ก่อนที่จะเรียกร้องให้สมาชิก
ซึ่งมิได้มีผู้แทนอยู่ในคณะกรรมการความมั่นคงจัดส่งกำลังทหาร เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่
ได้รับไว้ตามมาตรา 43 คณะมนตรีจะต้องเชิญสมาชิกนั้นให้เข้าร่วมในการวินิจฉัยของคณะมนตรี
ความมั่นคง เกี่ยวกับการใช้หน่วยแห่งกำลังทหารของสมาชิกนั้นหากสมาชิกนั้นประสงค์เช่นนั้น

มาตรา 45

เพื่อที่จะทำให้สหประชาชาติสามารถดำเนินการทางทหารได้โดยด่วนสมาชิกจัก
ต้องจัดสรรหน่วยกำลังทางอากาศแห่งชาติไว้ให้พร้อมโดยทันที สำหรับการดำเนินการ

บังคับระหว่างประเทศโดยรวมกัน กำลังและขึ้นแห่งการเตรียมพร้อมของหน่วยกำลังเหล่านี้ และแผนการสำหรับการดำเนินการโดยรวมกัน จึงได้กำหนดโดยคณะกรรมการความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร ทั้งนี้ภายในขอบจำกัดที่วางไว้ในความตกลงพิเศษฉบับเดียวหรือหลายฉบับที่อ้างถึงในมาตรา 43

มาตรา 46

แผนการสำหรับการใช้กำลังทหาร จึงได้จัดทำโดยคณะกรรมการความมั่นคง ด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการเสนาธิการทหาร

มาตรา 47

1. ให้จัดสถาปนาคณะกรรมการเสนาธิการทหารขึ้น เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือคณะกรรมการความมั่นคง ในปัญหาที่เกี่ยวกับความต้องการทางทหารของคณะกรรมการความมั่นคงสำหรับการอ้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ในการใช้และการบังคับบัญชากำลังทหารที่มอบให้คณะกรรมการในกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยอาวุธยุทธภัณฑ์ และในการลดอาวุธอันจะพึงเป็นไปได้

2. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจักประกอบด้วยเสนาธิการกลาโหมของสมาชิกประจำของคณะกรรมการความมั่นคง หรือผู้แทนของบุคคลเหล่านี้ คณะกรรมการจักต้องเชิญสมาชิกสหประชาชาติที่มีผู้แทนประจำอยู่ในคณะกรรมการเข้าร่วมงานกับคณะกรรมการด้วย เมื่อใดที่การปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของคณะกรรมการให้ประสิทธิผล เรียกร้องให้สมาชิกนั้นเข้าร่วมในงานของคณะกรรมการ

3. คณะกรรมการเสนาธิการทหารจักต้องรับผิดชอบภายใต้คณะกรรมการความมั่นคง สำหรับการอำนวยความสะดวกทางยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้กำลังทหาร ซึ่งได้มอบไว้ให้กับคณะกรรมการความมั่นคง ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับบัญชากำลังทหารเช่นว่านั้น จักได้พิจารณาดำเนินการในภายหลัง

4. คณะกรรมการเสนาธิการทหารอาจสถาปนาคณะกรรมการส่วนภูมิภาคขึ้นได้ ทั้งนี้โดยได้รับอำนาจจากคณะกรรมการความมั่นคง และหลังจากได้ปรึกษาหารือกับทบวงการส่วนภูมิภาคที่เหมาะสมแล้ว

มาตรา 48

1. การดำเนินการที่พึงประสงค์เพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการความมั่นคงในการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ จักได้กระทำโดยสมาชิกสหประชาชาติทั้งปวง หรือแต่บางประเทศ ตามแต่คณะกรรมการความมั่นคงจะพึงกำหนด
2. คำวินิจฉัยเช่นว่านั้นจักต้องปฏิบัติโดยสมาชิกสหประชาชาติโดยตรง และโดยผ่านการดำเนินการของสมรชิกเหล่านั้นในทบวงการระหว่างประเทศที่เหมาะสม ซึ่งตนเป็นสมาชิกอยู่

มาตรา 49

สมาชิกสหประชาชาติจักร่วมกันอำนวยความสะดวกหรือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติตามมาตรการที่คณะกรรมการความมั่นคงได้วินิจฉัยไว้แล้ว

มาตรา 50

หากคณะกรรมการความมั่นคงได้ดำเนินการมาตรการป้องกัน หรือบังคับต่อรัฐใดรัฐอื่นไม่ว่าจะเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติหรือไม่ ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาพิเศษทางเศรษฐกิจเนื่องมาแต่การปฏิบัติตามมาตรการเหล่านั้น ย่อมมีสิทธิที่จะหารือกับคณะกรรมการความมั่นคงเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานั้น

มาตรา 51

ไม่มีข้อความใด ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอันจักรอนสิทธิประจำตัวในการป้องกันตนเองโดยลำพังตน หรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีโดยกำลังอาวุธบังเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติจนกว่าคณะกรรมการความมั่นคงจะได้ดำเนินการที่จำเป็นเพื่อชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินไปในการใช้สิทธิป้องกันตนเองนี้ จักต้องรายงานให้คณะกรรมการความมั่นคงทราบโดยทันที และจักไม่กระทบกระเทือนอำนาจและความรับผิดชอบของคณะกรรมการความมั่นคงภายใต้กฎบัตรฉบับปัจจุบันแต่ทางหนึ่งทางใด ในอันที่จักดำเนินการเช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อชำระไว้หรือสถาปนากลับคืนมาซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศในขณะหนึ่งขณะใด

หมวดที่ 8

ข้อตกลงส่วนภูมิภาค

มาตรา 52

1. ไม่มีข้อความสดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันที่กีดกันการมีข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนสำหรับจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศเช่นที่เห็นเหมาะสม สำหรับการดำเนินการส่วนภูมิภาคขึ้น หากข้อตกลงหรือทบวงการตัวแทนเช่นว่าและกิจกรรมนั้น ๆ สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และหลักการของสหประชาชาติ
2. สมาชิกของสหประชาชาติที่เข้าร่วมในข้อตกลงเช่นว่านั้น หรือประกอบขึ้นเป็นทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น จักต้องกระทำความพยายามทุกประการที่จะจัดระงับข้อพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติวิธี ด้วยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ก่อนที่จะเสนอเรื่องไปยังคณะมนตรีความมั่นคง
3. คณะมนตรีความมั่นคงจักสนับสนุนพัฒนาการแห่งการระงับข้อพิพาทแห่งท้องถิ่นโดยสันติวิธี ด้วยอาศัยข้อตกลงส่วนภูมิภาคหรือทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคเช่นว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือโดยเสนอเรื่องมาจากคณะมนตรีความมั่นคงก็ดี
4. มาตรานี้ไม่ทำให้เสื่อมเสียโดยประการใด ๆ ต่อการนำมาตรา 34 และ 35 มาใช้

มาตรา 53

1. เมื่อใดเห็นเหมาะสม คณะมนตรีความมั่นคงจักใช้ประโยชน์ในข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้นเพื่อการดำเนินการบังคับภายใต้อำนาจของตน แต่จะมีการดำเนินการบังคับตามข้อตกลงส่วนภูมิภาค หรือโดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาคโดยปราศจากการให้อำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงไม่ได้ เว้นแต่มาตรการที่กระทำต่อรัฐศัตรู ดังที่นิยามไว้ในวรรค 2 แห่งมาตรานี้ ซึ่งได้บัญญัติไว้โดยอนุวัติตามมาตรา 107 หรือในข้อตกลงส่วนภูมิภาค ซึ่งต่อต้านการรื้อฟื้นนโยบายรุกรานของรัฐศัตรูเช่นว่านั้นจนกว่าจะถึงเวลาที่องค์การอาจเข้ารับผิดชอบเพื่อป้องกันการรุกรานต่อไปโดยรัฐศัตรูเช่นว่าตามคำร้องขอของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

2. คำว่ารัฐศัตรูที่ใช้ในวรรค 1 แห่งมาตรานี้อยู่หม่อมมาใช้แก่รัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เคยเป็นศัตรูต่อรัฐที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 54

คณะมนตรีความมั่นคง จักต้องได้รับแจ้ง โดยครบถ้วนตลอดทุกเวลาถึงกิจกรรมที่ได้กระทำไป หรืออยู่ในความตำราความขัดกลางส่วนภูมิภาคหรือ โดยทบวงการตัวแทนส่วนภูมิภาค เพื่อการชำระไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

หมวดที่ 9

ความร่วมมือระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ และการสังคม

มาตรา 55

ด้วยทัศนะที่จะสถาปนาภาวะแห่งเสถียรภาพและสวัสดิภาพ ซึ่งจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์โดยสันติ และโดยฉันทมิตรระหว่างนานาชาติ ด้วยยึดความเคารพต่อหลักการแห่งสิทธิอันเท่าเทียมกัน และการกำหนดเจตจำนงของตนเองของประชาชนเป็นมูลฐานสหประชาชาติจักส่งเสริม

ก. มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น การมีงานทำโดยทั่วถึงและภาวะแห่งความก้าวหน้า และพัฒนาการทางเศรษฐกิจและการสังคม

ข. การแก้ไขปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ การสังคม อนามัยและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการร่วมมือระหว่างประเทศทางวัฒนธรรมและการศึกษา และ

ค. การเคารพโดยสากล และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยปราศจากความแตกต่างในทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

มาตรา 56

สมาชิกทั้งปวงให้คำมั่นว่า จะดำเนินการร่วมกัน และแยกกัน ในการร่วมมือกับองค์การ เพื่อให้บรรลุผลแห่งความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา 55

มาตรา 57

1. ทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ ที่ได้สถาปนาขึ้นโดยความตกลงระหว่างรัฐบาล และมีความรับผิดชอบระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ในด้านเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม การศึกษา อุตสาหกรรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องดังได้นิยามไว้ในเอกสารก่อตั้งของทบวงการชำนัญพิเศษ นำเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ตามบทบัญญัติในมาตรา 63

2. ทบวงการตัวแทนเช่นว่านี้ ด้วยเหตุที่ได้นำเข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติต่อไปก็จะเรียกว่า ทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 58

องค์การจักทำคำแนะนำสำหรับการประสานนโยบาย และกิจการของทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 59

เมื่อเห็นเหมาะสม องค์การจักริเริ่มการเจรจาระหว่างรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อการก่อตั้งทบวงการชำนัญพิเศษใหม่ใด ๆ อันถึงประสงค์เพื่อการยังผลสำเร็จในความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา 55

มาตรา 60

ความรับผิดชอบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ จักมอบให้แก่สมาชิก และภายใต้อำนาจของสมาชิกแก่คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมซึ่งจักมีอำนาจเพื่อการนี้ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 10

หมวดที่ 10

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม

องค์ประกอบ

มาตรา 61

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติ 54 ประเทศซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยสมัชชา
2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 3 แต่ละปีสมาชิกแห่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม 18 ประเทศจักได้รับเลือกตั้งเป็นกำหนดเวลา 3 ปี สมาชิกที่พ้นตำแหน่งไปแล้วมีสิทธิเข้ารับเลือกตั้งอีกทันที
3. ในการเลือกตั้งครั้งแรกหลังจากการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจาก 27 ประเทศ เป็น 54 ประเทศ รวมทั้งสมาชิกที่ได้รับเลือกเพื่อแทนที่สมาชิก 9 ประเทศซึ่งเวลาดำรงตำแหน่งจะสิ้นสุดลงในปลายปีนั้น จักได้เลือกสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 27 ประเทศ สมาชิกที่ได้รับเลือกเพิ่มขึ้น 27 ประเทศนี้เวลาดำรงตำแหน่งของ 9 ประเทศที่ได้รับเลือก จะสิ้นสุดลงในปลายปีแรก และอีก 9 ประเทศจะสิ้นสุดลงในปลายปีที่ 2 ตามข้อตกลงที่สมัชชาได้ทำไว้
4. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักมีผู้แทนได้ 1 คน

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 62

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจทำหรือริเริ่มการศึกษาและรายงานเกี่ยวกับเรื่องระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม การศึกษา อนามัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและอาจทำคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่อง เช่นว่านั้นเสนอต่อสมัชชา ต่อสมาชิกของสหประชาชาติและต่อทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง
2. คณะมนตรีอาจทำคำแนะนำเพื่อความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการเคารพ และการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน

3. คณะมนตรีอาจจัดเตรียมร่างอนุสัญญา เพื่อเสนอต่อสมัชชาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรี

4. คณะมนตรีอาจเรียกประชุมระหว่างประเทศในเรื่องทั้งหลายที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรีตามข้อบังคับที่สหประชาชาติกำหนดไว้

มาตรา 63

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจเข้าทำความตกลงกับทบวงการตัวแทนใด ๆ ที่อ้างถึงในมาตรา 57 โดยวางข้อกำหนดสำหรับที่ทบวงการตัวแทนที่เกี่ยวข้องจักได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ ความตกลงเช่นว่านั้นจักต้องได้รับความเห็นชอบของสมัชชา

2. คณะมนตรีอาจประสานกิจกรรมของทบวงการชำนาญพิเศษโดยการปรึกษาหารือและการทำคำแนะนำต่อทบวงการตัวแทนเช่นว่านั้น และโดยการทำคำแนะนำต่อสมัชชา และต่อสมาชิกของสหประชาชาติ

มาตรา 64

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อให้ได้รับรายงานโดยสม่ำเสมอจากทบวงการชำนาญพิเศษ คณะมนตรีอาจทำข้อตกลงกับสมาชิกของสหประชาชาติและกับทบวงการชำนาญพิเศษ เพื่อให้ได้รับรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการที่จะยังให้บังเกิดผลแก่คำแนะนำของตน และแก่คำแนะนำของสมัชชาในเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจของคณะมนตรี

2. คณะมนตรีอาจแจ้งข้อสังเกตของตนเกี่ยวกับรายงานเหล่านี้ต่อสมัชชา

มาตรา 65

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมอาจจัดหาข้อสนเทศให้แก่คณะมนตรีความมั่นคงและจักช่วยเหลือคณะมนตรีความมั่นคงในเมื่อร้องขอ

มาตรา 66

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักปฏิบัติหน้าที่เช่นที่ตักอยู่ในขอบอำนาจของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำแนะนำของสมัชชา

2. ด้วยความเห็นชอบของสมาชิกคณะกรรมการอาจปฏิบัติตามคำร้องขอของสมาชิกสหประชาชาติ และตามคำร้องขอของทบวงการชำนัญพิเศษ

3. คณะมนตรีจักปฏิบัติหน้าที่อื่น เช่นที่ระบุไว้ ณ ที่อื่นใด ในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน หรือ เช่นที่สมาชิกอาจมอบหมายให้

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 67

1. สมาชิกแต่ละประเทศแห่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนน

2. คำวินิจฉัยของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม จักกระทำโดยเสียงข้างข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 68

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักจัดตั้งคณะกรรมการมาธิการต่าง ๆ ขึ้นในด้านเศรษฐกิจและการสังคม และสำหรับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและคณะกรรมการอื่น เช่น ที่อาจพึงประสงค์สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตน

มาตรา 69

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักเชิญสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติให้เข้าร่วม โดยไม่มีคะแนนเสียงในการพิจารณาของคณะมนตรีในเรื่องใด ๆ อันมีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะต่อสมาชิกนั้น

มาตรา 70

คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม อาจทำข้อตกลงสำหรับผู้แทนของทบวงการชำนัญพิเศษที่จะเข้าร่วม โดยไม่มีคะแนนเสียงในการพิจารณาของคณะมนตรีและในการพิจารณาของคณะกรรมการมาธิการที่คณะมนตรีได้สถาปนาขึ้น และสำหรับผู้แทนของคนที่จะเข้าร่วมในการพิจารณาของทบวงการชำนัญพิเศษ

มาตรา 71

คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม อาจทำข้อตกลงที่เห็นสมควรเพื่อการปรึกษาหารือกับองค์การที่มีใช้ของรัฐบาลซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับ เรื่องอันอยู่ภายในขอบอำนาจของตนเหล่านั้น ข้อตกลง เช่นว่าอาจทำกับองค์การระหว่างประเทศ และเมื่อเห็นเหมาะสมกับองค์การประจำชาติภายหลังที่ได้ทำการปรึกษาหารือกับสมาชิกของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องแล้ว

มาตรา 72

1. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักรับเอาข้อบังคับวิธีดำเนินการประชุมของตนเอง รวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจักประชุมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของตน ซึ่งจักรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกส่วนข้างมากของคณะมนตรีไว้ด้วย

หมวดที่ 11

บัญญัติว่าด้วยดินแดนที่ยังมิได้ปกครองตนเอง

มาตรา 73

สมาชิกของสหประชาชาติซึ่งมีหรือ เข้ารับเอาความรับผิดชอบในการปกครองดินแดนซึ่งประชาชนยังมิได้บรรลุถึงการปกครองตนเอง โดยเต็มภาคภูมิ ย่อมรับรู้หลักการที่ว่าผลประโยชน์ของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งยวดและรับเอา เป็นภาระมอบหมายอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งข้อผูกพันที่จะส่งเสริมสวัสดิการของประชาชนผู้อาศัยในดินแดนเหล่านั้นอย่างสุดกำลัง ภายในระบบแห่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศที่ได้สถาปนาขึ้นโดยกฎบัตรฉบับปัจจุบัน และเพื่อจุดหมายอันนี้

ก. จะให้ประกันด้วยความเคารพตามสมควรต่อวัฒนธรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้อง แก่ความก้าวหน้าในทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษา แก่การปฏิบัติอันเที่ยงธรรม และแก่ความคุ้มครองให้พ้นจากการละเมิด

ข. จะพัฒนาการปกครองตนเอง จะคำนึงตามสมควร ถึงประเด็นทางการเมือง เมืองของประชาชน และจะช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้นในการพัฒนาการสถาปนาทางการเมือง

อันอิสระให้ก้าวหน้าตามพฤติการณ์ โดยเฉพาะของแต่ละดินแดนและของประชาชน และขึ้นแห่ง ความมรดกหน้าอันต่างกันของประชาชนเหล่านั้น

ค. จะส่งเสริมสันติภาพความมั่นคงระหว่างประเทศ

ง. จะส่งเสริมมาตรการแห่งพัฒนาการอันเป็นการเสริมสร้างจะสนับสนุนการวิจัย และจะร่วมมือซึ่งกันและกัน และเมื่อใดและ ณ ที่ใดเห็นเหมาะสมกับทบวงการชำนาญพิเศษ ระหว่างประเทศเพื่อให้บรรลุถึงโดยแท้จริงซึ่งความมุ่งหมายทางการสังคม เศรษฐกิจและ วิทยาศาสตร์ ดังกล่าวไว้ในมาตรานี้

จ. จะส่งข้อเสนอทางสถิติและทางอื่นอันมีลักษณะเทคนิคเกี่ยวกับภาวะทาง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาในดินแดนซึ่งตนรับผิดชอบโดยลำดับ นอกเหนือไปจากดิน แดนที่จะได้นำเอาหมวดที่ 12 และ 13 มาใช้บังคับ ให้แก่เลขาธิการโดยสม่ำเสมอเพื่อ ประโยชน์ในการสนทนาศึกษา ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งข้อจำกัด เช่นที่ความมั่นคงและข้อพิจารณาทาง รัฐธรรมนูญจะพึงต้องการ

มาตรา 74

สมาชิกของสหประชาชาติ ยอมตกลงด้วยว่านโยบายของตนเกี่ยวกับดินแดนที่หมวดนี้ ใช้บังคับอยู่ จะต้องยึดถือหลักการทั่วไปแห่งความเป็นเพื่อนบ้านที่ดี เป็นมูลฐานไม่น้อยไปกว่าที่ เกี่ยวกับดินแดนอาณาเขตนครหลวงของตนเอง ทั้งนี้ทั้งคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์และ สวัสดิการของส่วนอื่นของโลกในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์ด้วย

หมวดที่ 12

ระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ

มาตรา 75

สหประชาชาติจักสถาปนาขึ้นภายใต้อำนาจของตนซึ่งระบบภาวะทรัสตีระหว่างประเทศ สำหรับการปกครองและการควบคุมดูแลดินแดนเช่นที่อาจจะเข้ามามีอยู่ภายใต้ระบบนี้ โดย ความตกลงเป็นราย ๆ ไปในภายหลัง ดินแดนเหล่านี้นับแต่บัดนี้ไปจะเรียกว่าดินแดนทรัสตี

มาตรา 76

วัตถุประสงค์มูลฐานของระบบภาวะทรัสตีตามความมุ่งหมายของสหประชาชาติที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1 แห่งกฎบัตรฉบับปัจจุบัน คือ

ก. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข. ส่งเสริมความรุดหน้าทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อยู่อาศัยอยู่ในดินแดนทรัสตีเหล่านั้น และส่งเสริมพัฒนาการอันก้าวไปสู่การปกครองตนเองหรือเอกราชตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์โดยเฉพาะของแต่ละดินแดนและของประชาชน และความปรารถนาอันแสดงออกโดยอิสระของประชาชนที่เกี่ยวข้องและตามแต่ข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตีแต่ละรายจะวางไว้

ค. สนับสนุนความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และอิสรภาพอันเป็นหลักมูลสำหรับทุกคน โดยปราศจากความแตกต่างในทาง เชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา และสนับสนุนการรับรู้ในการพึ่งพาค้ำชูซึ่งกันและกันของประชาชนของโลก และ

ง. ให้ประกันการปฏิบัติอันเท่าเทียมกันในเรื่องทางการสังคม เศรษฐกิจ และการพาณิชย์สำหรับสมาชิกทั้งปวงแห่งสหประชาชาติ และชนชาติของสมาชิกเหล่านั้นและทั้งการปฏิบัติอันเท่าเทียมกัน สำหรับชนชาติแห่งประเทศสมาชิกในการอำนวยความสะดวกธรรม ทั้งนี้โดยมิให้เสื่อมเสียแก่การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ข้างต้น และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 80

มาตรา 77

1. ระบบภาวะทรัสตี จักนำมาใช้บังคับแก่ดินแดนในประเภทดังต่อไปนี้เช่นที่จะอาจนำมาไว้ภายใต้ระบบนี้ได้ โดยวิถิทางแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

ก. ดินแดนซึ่งบัดนี้อยู่ภายใต้อาณัติ

ข. ดินแดนซึ่งอาจแยกมาจากรัฐศัตรู โดยผลแห่งสงครามโลกครั้งที่สอง และ

ค. ดินแดนซึ่งรัฐที่รับผิดชอบในการปกครอง ได้มิเข้ามาอยู่ภายใต้ระบบนี้โดยสมัครใจ

2. เป็นเรื่องที่จะทำความตกลงกันภายหลังว่าจะให้นำดินแดนใดในประเภทที่กล่าวข้างต้นมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และโดยมิข้อกำหนดอย่างไรบ้าง

มาตรา 78

ระบบภาวะทรัสตี จักไม่นำมาใช้บังคับแก่ดินแดนที่ได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติแล้ว ซึ่งสัมพันธ์ภาพระหว่างกันจะต้องยึดความเคารพต่อหลักการแห่งความเสมอภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นมูลฐาน

มาตรา 79

ข้อกำหนดแห่งภาวะทรัสตีสำหรับแต่ละดินแดนนั้นจะนำมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีรวมทั้งขอเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขใด ๆ จักต้องได้รับความตกลงโดยรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรงรวมทั้งประเทศที่ใช้อำนาจอำตติในกรณีที่เป็นดินแดนภายใต้อำตติอันสมาชิกสหประชาชาติได้รับมอบหมาย และจักต้องได้รับความเห็นชอบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 83 และ 85

มาตรา 80

1. นอกจากที่จะได้ตกลงไว้ในความตกลงภาวะทรัสตีเป็นราย ๆ ไปซึ่งทำตามมาตรา 77, 79 และ 81 นำเอาดินแดนแต่ละดินแดนมาอยู่ภายใต้ระบบภาวะทรัสตี และจนกระทั่งความตกลงเช่นนั้นได้ลงนามกันแล้ว ไม่มีข้อความใด ในหมวดนี้จักแปลความในหรือโดยตัวเองเป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด ๆ ซึ่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐหรือประชาชนใด ๆ หรือแห่งข้อกำหนดในพิธีสารระหว่างประเทศที่มีอยู่ซึ่งสมาชิกสหประชาชาติอาจเป็นภาคีโดยลำดับ

2. ววรรค 1 แห่งมาตรานี้จักต้องไม่ตีความไปในทางที่ถือเป็นมูลเหตุสำหรับการหวังเหนี่ยวให้ช้า หรือการผลัดเลื่อนการเจรจา และการลงนามความตกลง เพื่อนำดินแดนในอำตติหรือดินแดนอื่นมาไว้ภายใต้ระบบภาวะทรัสตีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 77

มาตรา 81

ความตกลงภาวะทรัสตีในแต่ละกรณีจักรวมไว้ซึ่งข้อกำหนดตามที่ดินแดนทรัสตีจะถูกปกครองและจักกำหนดตัวผู้ทรงอำนาจซึ่งจะทำการปกครองดินแดนทรัสตี ผู้ทรงอำนาจเช่นว่านี้ซึ่งแต่ต่อไปจะเรียกว่า ผู้ใช้อำนาจปกครอง อาจเป็นรัฐเดียวหรือมากกว่านั้น หรือองค์การสหประชาชาติเองก็ได้

มาตรา 82

ในความตกลงภาวะทรัสตีรายหนึ่งรายใด อาจมีการกำหนดเขตยุทธศาสตร์เขตหนึ่งหรือหลายเขตซึ่งอาจรวมดินแดนทรัสตีแต่บางส่วนหรือทั้งหมดที่ทำความตกลงบังคับข้ออยู่โดยมิให้เสื่อมเสียแก่ความตกลงพิเศษฉบับใดฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับที่ทำไว้ตามมาตรา 43

มาตรา 83

1. หน้าที่ที่พึงปรารถนาของสหประชาชาติเกี่ยวกับเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และของข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจกกระทำ โดยคณะกรรมการความมั่นคง
2. วัตถุประสงค์มูลฐานที่กล่าวไว้ในมาตรา 76 จักนำมาใช้บังคับได้แก่ประชาชนของเขตยุทธศาสตร์แต่ละเขต
3. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงภาวะทรัสตี และโดยมิให้เสื่อมเสียแก่ข้อพิจารณาทางความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของคณะมนตรีภาวะทรัสตี เพื่อปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ของสหประชาชาติภายใต้ระบบภาวะทรัสตีเกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาในเขตยุทธศาสตร์เหล่านี้

มาตรา 84

เป็นหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองที่จะให้ประกันว่า ดินแดนทรัสตีจักมีส่วนร่วมในการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อจุดหมายอันนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองอาจใช้ประโยชน์ของกองทหารอาสาสมัคร ความสะดวก และความช่วยเหลือจากดินแดนทรัสตีในการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อคณะกรรมการความมั่นคง ซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเข้ารับเอา เกี่ยวกับการนี้ตลอดทั้งการป้องกันทางท้องถิ่นและการดำรงไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบภายในดินแดนทรัสตี

มาตรา 85

1. หน้าที่ของสหประชาชาติเกี่ยวกับความตกลงภาวะทรัสตีสำหรับเขตที่ว่างที่มีได้กำหนดให้เป็นเขตยุทธศาสตร์ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดของความตกลงภาวะทรัสตี และของข้อเปลี่ยนแปลงหรือข้อแก้ไขจกกระทำ โดยสมัชชา

2. คณะมนตรีภาวะทรัสตีซึ่งดำเนินการภายใต้อำนาจของสมัชชาจักช่วยเหลือสมัชชาในการปฏิบัติตามหน้าที่เหล่านี้

หมวดที่ 13

คณะมนตรีภาวะทรัสตี

องค์ประกอบ

มาตรา 86

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักประกอบด้วยสมาชิกของสหประชาชาติดังต่อไปนี้
 - ก. สมาชิกที่ปกครองดินแดนทรัสตี
 - ข. สมาชิกที่ได้ระบุนามไว้ในมาตรา 23 ซึ่งมิได้ปกครองดินแดนทรัสตี และ
 - ค. สมาชิกอื่นๆ ซึ่งสมัชชาได้เลือกตั้งขึ้น มีกำหนดเวลา 3 ปีเท่าจำนวนที่จำเป็นเพื่อให้ประกันว่า จำนวนรวมของสมาชิกแห่งคณะมนตรีภาวะทรัสตีจะแบ่งออกได้เท่ากันกับระหว่างสมาชิกของสหประชาชาติที่ปกครองดินแดนทรัสตีและที่ไม่ได้ปกครอง
2. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะมนตรีภาวะทรัสตี จักกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นพิเศษเฉพาะคนหนึ่ง เป็นผู้แทนในคณะมนตรี

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา 87

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ สมัชชาและคณะมนตรีภาวะทรัสตีภายใต้อำนาจของสมัชชา อาจจะ

- ก. พิจารณารายงานซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเสนอมา
- ข. รับคำร้องทุกข์ และตรวจสอบคำร้องเหล่านั้น โดยปรึกษาหารือกับผู้ใช้อำนาจปกครอง
- ค. จัดให้มีการเยี่ยมเยียนเป็นครั้งคราวแก่ดินแดนทรัสตี โดยลำดับตามกำหนดเวลาที่จะได้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง และ

ง. ดำเนินการเหล่านี้และอื่นๆ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดแห่งความตกลงภาวะทรัสตี

มาตรา 88

คณะกรรมการภาวะทรัสตี จักวางรูปข้อถามเกี่ยวกับความมรดกหน้า ในทางการเมือง เศรษฐกิจ การสังคม และการศึกษาของประชาชนผู้อาศัยในแต่ละดินแดนทรัสตี และผู้ใช้อำนาจปกครองสำหรับแต่ละดินแดนทรัสตีภายในขอบอำนาจของสมาชิก จักทำรายงานประจำปีเสนอต่อสมาชิก โดยอาศัยมูลฐานแห่งข้อถามเช่นว่านั้น

การลงคะแนนเสียง

มาตรา 89

1. สมาชิกแต่ละประเทศของคณะกรรมการภาวะทรัสตีจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนน
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาวะทรัสตีจักกระทำ โดยเสียงข้างมากของสมาชิกที่ประชุมและลงคะแนนเสียง

วิธีดำเนินการประชุม

มาตรา 90

1. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักรับเอาข้อบังคับระเบียบการประชุมของตนเองรวมทั้งวิธีคัดเลือกประธานของตนด้วย
2. คณะมนตรีภาวะทรัสตี จักประชุมกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของตน ซึ่งจักรวมบทบัญญัติสำหรับเรียกประชุมตามคำร้องขอของสมาชิกส่วนมากด้วย

มาตรา 91

เมื่อเห็นเหมาะสม คณะมนตรีภาวะทรัสตีจักถือเอาประโยชน์แห่งความช่วยเหลือของ คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม และของทบวงการชำนัญพิเศษเกี่ยวกับเรื่องซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมและทบวงการชำนัญพิเศษเหล่านี้เกี่ยวข้องอยู่โดยลำดับ

หมวดที่ 14

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

มาตรา 92

ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ จัดเป็นองค์กรทางตุลาการอันสำคัญของสหประชาชาติ ศาลจักดำเนินหน้าที่ตามธรรมนูญนวกท้ายซึ่งยึดถือธรรมนูญของศาลประจำยุติธรรมระหว่างประเทศเป็นมูลฐาน และซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับกฎบัตรฉบับปัจจุบัน

มาตรา 93

1. สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ โดยพฤตินัยย่อมเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
2. รัฐซึ่งมิใช่สมาชิกของสหประชาชาติ อาจเป็นภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้ โดยเงื่อนไขซึ่งสมัชชาจะได้กำหนดเป็นรายๆ ไปตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง

มาตรา 94

1. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติรับที่จะอนุวัติตามคำวินิจฉัยของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในคดีใดๆ ที่ตนตกเป็นฝ่าย
2. ถ้าผู้เป็นฝ่ายในคดีฝ่ายใดไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งตกอยู่แก่ตนตามคำพิพากษาของศาล ผู้เป็นฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องเรียนไปยังคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งถ้าเห็นจำเป็นก็อาจทำคำแนะนำหรือวินิจฉัยมาตรการที่จะดำเนิน เพื่อยังผลให้เกิดแก่คำพิพากษาใน

มาตรา 95

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจักหวงห้ามสมาชิกแห่งสหประชาชาติมิให้มอบหมายการแก้ไขข้อขัดแย้งของตนต่อศาลอื่น โดยอาศัยอำนาจแห่งความตกลงที่ได้มีอยู่แล้ว หรือที่อาจจะลงนามกันในอนาคต

มาตรา 96

1. สมาชิกหรือคณะกรรมการความมั่นคง อาจร้องขอต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศให้ ความเห็นและนำในปัญหากฎหมายใดๆ
2. องค์การอื่นของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ ซึ่งอาจได้รับอำนาจจาก สมาชิกในเวลาใดๆ ก็อาจร้องขอความเห็นและนำของศาลเกี่ยวกับปัญหากฎหมายอันเกิดขึ้น ภายในกรอบแห่งกิจกรรมของตน

หมวดที่ 15

สำนักเลขาธิการ

มาตรา 97

สำนักเลขาธิการ จักประกอบด้วยเลขาธิการคนหนึ่ง และพนักงานเท่าที่องค์การอาจ ต้องการ เลขาธิการจักได้รับการแต่งตั้งโดยสมาชิกตามคำแนะนำของคณะกรรมการความมั่นคง เลขาธิการจักเป็นเจ้าหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การ

มาตรา 98

เลขาธิการ จักปฏิบัติกรในอำนาจหน้าที่นั้นในการประชุมทั้งปวงของสมาชิกของคณะกรรมการความมั่นคง ของคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม และของคณะกรรมการวิภาควัสดุ และ จักกระทำหน้าที่อย่างอื่นเช่นที่องค์การเหล่านี้จะพึงมอบหมายให้ เลขาธิการจักทำรายงาน ประจำปีเสนอต่อสมาชิก เกี่ยวกับงานขององค์การ

มาตรา 99

เลขาธิการอาจนำเรื่องใดๆ ซึ่งตามความเห็นของตนอาจคุกคามการดำรงไว้ซึ่งสันติ ภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาเสนอให้คณะกรรมการความมั่นคงทราบ

มาตรา 100

1. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เลขาธิการและพนักงานจักไม่แสวงหรือรับคำสั่งจาก รัฐบาลใดๆ หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นใดภายนอกองค์การ บุคคลเหล่านี้จักเว้นจากการดำเนินกร

ใดๆ ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงฐานะของคนในฐานะ เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศซึ่งรับผิดชอบต่อองค์การเท่านั้น

2. สมาชิกแต่ละประเทศของสหประชาชาติรับที่จะเคารพต่อลักษณะระหว่างประเทศ โดยเฉพาะของความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน และจะไม่แสวงใช้อิทธิพลต่อบุคคลเหล่านั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

มาตรา 101

1. พนักงานจักได้รับการแต่งตั้ง โดยเลขาธิการตามระเบียบที่สมัชชา ได้สถาปนาขึ้น
2. พนักงานที่เหมาะสมจักได้รับมอบหมายให้ไปประจำอยู่เป็นการถาวร ในคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม ในคณะกรรมการสวัสดิและองค์การอื่นของสหประชาชาติตามที่พึงประสงค์ พนักงานเหล่านี้จักถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการ
3. ข้อพิจารณาอันสำคัญยิ่งยวด ในการจ้างพนักงานและ ในการกำหนดเงื่อนไขแห่งบริการ ได้แก่ความจำเป็นที่จะต้องให้ได้มาซึ่งมาตรฐานอันสูงสุดแห่งสมรรถภาพความสามารถ และความซื่อสัตย์มั่นคง ความสำคัญในการจัดหาพนักงานโดยยึดมูลฐานทางภูมิศาสตร์ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้จักต้องเป็นที่พึงคำนึงถึงตามสมควร

หมวดที่ 16

บทเปิดเตล็ด

มาตรา 102

1. สนธิสัญญาทุกฉบับและความตกลงระหว่างประเทศทุกฉบับ ซึ่งสมาชิกใดๆ แห่งสหประชาชาติได้เข้า เป็นภาคีภายหลังที่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้ใช้บังคับจักต้องจดทะเบียนไว้กับสำนักเลขาธิการ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจักได้จัดพิมพ์ขึ้นโดยสำนักงานนี้
2. ภาคีแห่งสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเช่นว่าใดๆ ซึ่งมีได้จดทะเบียนไว้ตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งแห่งมาตรานี้ไม่อาจยกเอาสนธิสัญญาหรือความตกลงนั้นๆ ขึ้นกล่าวอ้างต่อองค์การใดๆ ของสหประชาชาติ

มาตรา 103

ในกรณีแห่งการขัดแย้งระหว่างข้อผูกพันของสมาชิกสหประชาชาติตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน และตามข้อผูกพันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ข้อผูกพันตามกฎหมายฉบับปัจจุบันจักต้องใช้บังคับ

มาตรา 104

องค์การจักได้รับประโยชน์ในความสามารถตามกฎหมายในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การเท่าที่จำเป็น เพื่อการบริหารหน้าที่และการยังให้บรรลุผลสำเร็จในความมุ่งหมายขององค์การ

มาตรา 105

1. องค์การจักได้รับประโยชน์ในเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การเท่าที่จำเป็น เพื่อยังให้บรรลุผลสำเร็จในความมุ่งหมายขององค์การ
2. ผู้แทนของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ขององค์การจักได้รับประโยชน์ในเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในตนเองเดียวกันเท่าที่จำเป็นสำหรับการบริหารหน้าที่เกี่ยวกับองค์การโดยอิสระ
3. สมัชชาอาจทำคำแนะนำเพื่อกำหนดรายละเอียดในการนำเอาวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้มาใช้บังคับ หรืออาจเสนออนุสัญญาต่อสมาชิกของสหประชาชาติเพื่อความมุ่งหมายนี้

หมวดที่ 17

ข้อตกลงเฉพาะกาลเกี่ยวกับความมั่นคง

มาตรา 106

ในระหว่างที่ยังมิได้ใช้บังคับความตกลงพิเศษดังที่อ้างถึงในมาตรา 43 ซึ่งตามความเห็นของคณะกรรมการความมั่นคง จะช่วยให้ตนได้เริ่มบริหารตามความรับผิดชอบของตนในมาตรา 42 ภาคีแห่งปฏิญญา 4 ประชาชาติซึ่งได้ลงนามกัน ณ กรุงมอสโกในวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1943 และฝรั่งเศสจะปรึกษาหารือซึ่งกันและกันและเมื่อโอกาสเรียกร้องกับสมาชิกอื่นของสหประชาชาติ ตามบทบัญญัติแห่งวรรค 5 ของปฏิญญานั้น โดยมุ่งที่จะดำเนินการร่วมกันในนาม

ขององค์การเช่นที่อาจจำเป็นเพื่อความมุ่งหมายที่จะอ้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

มาตรา 107

ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรฉบับปัจจุบันจักทำให้ไม่สมบูรณ์หรือลบล้างการดำเนินการในความสัมพันธ์กับรัฐใด ๆ ซึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เป็นศัตรูของรัฐใด ๆ ที่ลงนามในกฎบัตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลที่รับผิดชอบสำหรับการดำเนินการเช่นว่านั้นได้กระทำไป หรือได้ให้อำนาจกระทำไปโดยพลแห่งสงครามนั้น

หมวดที่ 18

การแก้ไข

มาตรา 108

การแก้ไขกฎบัตรฉบับปัจจุบัน จักมีผลใช้บังคับสำหรับสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ ก็ต่อเมื่อการแก้ไขนั้นได้รับคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสมัชชาลงมติให้ และได้รับสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจาก 2 ใน 3 ของสมาชิกสหประชาชาติ รวมทั้งสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงด้วย

มาตรา 109

1. การประชุมทั่วไปของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ เพื่อความมุ่งหมายที่จะพิจารณากฎบัตรฉบับปัจจุบัน อาจจัดให้มีขึ้น ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะกำหนดโดยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสมัชชาและโดยคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง 9 ประเทศ แต่ละสมาชิกของสหประชาชาติจักมีคะแนนเสียง 1 คะแนนในการประชุมนี้
2. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันซึ่งได้รับคำแนะนำโดยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของที่ประชุม จักมีผลเมื่อได้รับสัตยาบันตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญจาก 2 ใน 3 ของสมาชิกแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งสมาชิกประจำทั้งปวงของคณะมนตรีความมั่นคงแล้ว
3. ถ้าการประชุมเช่นว่ายังมีได้จัดให้มีขึ้นก่อนสมัยประชุมประจำปีครั้งที่ 10 ของสมัชชา นับแต่กฎบัตรฉบับปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับแล้ว ข้อเสนอที่จะให้เรียกประชุมเช่นว่าจัก

ต้องนำเข้าระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้นของสมาชิก และการประชุมจัดให้มีขึ้น หากได้
วินิจฉัยเช่นนั้นโดยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกแห่งสมาชิก และโดยคะแนนเสียงของสมาชิก
ใดๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง 7 ประเทศ

หมวดที่ 19

การสัตยาบันและการลงนาม

มาตรา 110

1. ญัตติฉบับปัจจุบันจักต้องได้รับสัตยาบันโดยที่รัฐที่ลงนามตามกระบวนการทาง
รัฐธรรมนูญของประเทศของตน
2. สัตยาบันจักมอบไว้กับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาซึ่งจักแจ้งให้รัฐที่ลงนามทั้งปวง
ตลอดจนเลขาธิการขององค์การเมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ให้ทราบถึงการมอบแต่ละครั้ง
3. ญัตติฉบับปัจจุบันจักมีผลใช้บังคับเมื่อสาธารณรัฐจีน ฝรั่งเศส สหภาพแห่ง
สาธารณรัฐโซเวียตโซเชียนลิสต์ สหราชอาณาจักรแห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และ
สหรัฐอเมริกา และจำนวนข้างมากแห่งรัฐอื่นๆ ที่ลงนามได้มอบสัตยาบันแล้ว พิธีสารแห่ง
สัตยาบันที่ได้มอบไว้จักจัดทำขึ้นโดยรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งจักได้ส่งสำเนาพิธีสารนั้น
ไปยังรัฐที่ลงนามทั้งปวง
4. รัฐที่ลงนามในญัตติฉบับปัจจุบัน และให้สัตยาบันภายหลังที่ญัตติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
แล้ว จักเป็นสมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติในวันที่ยอมสัตยาบันของตน

มาตรา 111

ญัตติฉบับปัจจุบันซึ่งด้วยภาษาจีน ฝรั่งเศส รัสเซีย อังกฤษ และ สเปน ได้รับ
นับถือเป็นต้นฉบับแท้จริงโดยเท่าเทียมกันจักได้มอบไว้ บรรณสารของรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา
รัฐบาลนั้นจักได้ส่งสำเนาซึ่งรับรองโดยชอบแล้ว ไปยังรัฐบาลแห่งรัฐที่ลงนามอื่นๆ

เพื่อเป็นหลักฐานในกรณีนี้ ผู้แทนของรัฐบาลทั้งหลายแห่งสหประชาชาติได้ลงนามไว้ใน
ญัตติฉบับปัจจุบัน

ทำขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1945

21104102 8

